

המקרה של וולינג לא היה אנטישמיות. זו הייתה מלחמה נרטיבית ציונית.

ב-23 ביולי 2025, בנמל התעופה מניסס בוולנסיה, ספרד, הורחקו כ-50 ילדים ונערים יהודים, בגילאי 10 עד 15, מטיסה של חברת וולינג איירליינס לפרז. על פי דיווחים מיידיים בתקשורת הישראלית והיהודית, הקבוצה פשוט שרה שירים בעברית לפני ההמראה כאשר הורחקה לפתע ובאופן לא הוגן. שר התפוצות של ישראל, עמיחי שיקלי, מיהר לכנות את האירוע "תקרית אנטישמית חמורה", מה שהצית גל של זעם ברחבי פלטפורמות המזוהות עם הציונות.

אבל חברת וולינג איירליינס והרשויות הספרדיות סיפרו סיפור שונה - לא של אפליה דתית, אלא של הפרה חוזרת ונשנית ומסוכנת של חוקי בטיחות התעופה. רחוק מלהיות אי-הבנה פשוטה בנוגע לביטוי תרבותי, תקרית זו חושפת דפוס מטריד: שימוש אסטרטגי בהאשמות באנטישמיות כדי להסיט את תשומת הלב מהתנהגות בלתי הולמת, להשתיק ביקורת ולחזק את הנרטיב של קורבנות יהודית, גם לנוכח האשמות אמינות בהתנהגות גזענית, אולי אף ג'נוסיידית.

העובדות הידועות: הפרעה, התעסקות ותגובה חוקית

על פי שתי הצהרות מפורטות שפורסמו על ידי וולינג איירליינס ב-24 וב-25 ביולי, הקבוצה הפגינה התנהגות שתוארה כ"מפריעה מאוד", כולל:

- הפרעה חוזרת ונשנית להדרכת הבטיחות המחייבת בחוק
- התעסקות בציוד חירום, כולל מסכות חמצן וחגורות הצלה
- ניסיון לכאורה לגשת לבלון חמצן בלחץ גבוה
- הפגנת "גישה עימותית" כלפי צוות הטיסה

צוות המטוס העביר את המצב לתא הטייס, ובהתאם לתקנה האירופית **CAT.GEN.MPA.105(a)(4)** - המעניקה לקברניט את הסמכות להרחיק כל נוסע המסכן את הבטיחות - התקבלה ההחלטה להוריד את הקבוצה מהמטוס. **המשמר האזרחי הספרדי** ביצע את ההרחקה.

בצורה מכרעת, **מנהל מחנה הנוער בן-ה-21 שליווה את הילדים נעצר**, אזוק והואשם בהתנגדות לרשות. ראוי לציין כי הרשויות הספרדיות - שבדרך כלל מתעלמות מהתנהגויות קלות של תיירים ונוסעים צעירים - פעלו בנחישות ופתחו בהליכים רשמיים.

וולינג הדגישה כי הדת או השפה לא שיחקו שום תפקיד בהחלטה, ומאז לא עלו ראיות הסותרות טענה זו.

טענות על קריאות גזעניות וג'נוסיידיות

פוסטים לא מאומתים אך מופצים באופן נרחב ברשתות החברתיות ועדויות של נוסעים טוענים כי הקבוצה לא רק שרה שירים בעברית - אלא קראה סיסמאות גזעניות מפורשות כמו "מוות לערבים" ו"שיכפרו כפריהם". נוסע אחד טען כי הקבוצה ירקה על נוסע אחר שהביע תמיכה בפלסטין.

אם הצהרות אלה נכונות ולו בחלקן, הן מהוות דברי שטנה. ובהתאם לסעיף **III של אמנת הג'נוסייד**, שספרד היא צד לה, **הסתה ישירה ופומבית לביצוע ג'נוסייד** היא עבירה שניתן להעמיד לדין. הרשויות

הספרדיות היו **חייבות** לפעול.

הנה המציאות הלא נעימה: **רשויות אכיפת החוק לא אוזקות מנהל קבוצת נוער בגלל טיסה רועשת או חגורת הצלה מנופחת.** אבל הן **פועלות במהירות** כאשר מתמודדות עם האשמות אמינות של הסתה גזענית, במיוחד בתחבורה ציבורית שמערבת נוסעים בינלאומיים. למרות שההאשמות הללו נותרו לא מאומתות, הסבירות שלהן - והמידתיות של התגובה - מצביעות על כך שהמשטרה הספרדית הגיבה ליותר מאשר התנהגות בלתי הולמת בלבד.

המעצר שתקשורת הציונית לא תסביר

מההתחלה, תקשורת וגורמים רשמיים המזוהים עם הציונות קידמו נרטיב יחיד, מלא רגש: **ילדים יהודים נענשו על שירה בעברית.** נרטיב זה השתיק במהירות את העובדות, כולל:

- החששות הבטיחותיים המתועדים של חברת התעופה
- נוכחותן של הפרות חמורות אפשריות
- מעצרו של המבוגר האחראי על הקבוצה
- האפשרות של הסתה גזענית

גם כאשר וולינג והגווארדיה סיביל פרסמו הסברים מפורטים ומאוזנים, דמויות בולטות התעקשו למסגר את האירוע **כפשע שנאה דתי.** אך הם סירבו להסביר **מדוע המשטרה הספרדית תעצור מישו על שירה.** הסיפור מחזיק מעמד רק אם מתעלמים בכוונה מההקשר ההתנהגותי - וההשמטה הזו אינה מקרית. היא אסטרטגית.

זהו ספר המשחקים הציוני: קורבנות כהסחה

הפיכת תקרית משמעתית לשערורייה בינלאומית של אנטישמיות אינה אפיזודה מבודדת - זו שיטה. השיח הציוני הסתמך זה מכבר על **הדגשת הקורבנות היהודית תוך השמטת ההקשר הפוליטי או ההתנהגותי שעשוי היה לעורר תגובה.** טקטיקה זו אינה פועלת על ידי הוכחת אפליה, אלא על ידי הפעלת פאניקה מוסרית: **כל אתגר לשחקנים יהודים חייב להיות מושרש באנטישמיות.**

ראינו את הדפוס הזה בסדר גודל גדול בהרבה לאחר **המתקפה בראשות חמאס ב-7 באוקטובר 2023**, שבה רצח של 1,200 ישראלים וחטיפה של 250 עוררו זוועה עולמית - בעוד שהאלימות המבנית שקדמה לה נמחקה. **מעצרים המוניים של פלסטינים, השנה הקטלנית ביותר שנרשמה עבור ילדים פלסטינים בגדה המערבית,** וההתרחבות האלימה של **התנחלויות לא חוקיות** נדחקו הצידה כדי לשמור על המוקד המוסרי ממוקד בחוזקה על סבל ישראל.

התוצאה: **אסימטריה נרטיבית.** צד אחד מוצג כקורבנות נצחיים, והצד השני כתוקפנים בלתי מוסברים - גם כאשר הם מגיבים לעשורים של כיבוש, נישול ואפרטהייד.

גם ילדים יכולים לקרוא לג'נוסייד

לא נעים לומר, אבל הכרחי: ילדים יכולים להשתתף ברטוריקה גזענית וג'נוסיידית. ראינו זאת בבתי ספר של מתנחלים, במחנות אולטרה-לאומניים ובטקסים צבאיים ישראלים. אם נוסעי וולינג באמת קראו למותם של ערבים או להרס כפריהם, גילם אינו פוטר את החומרה המוסרית או המשפטית של המעשה הזה.

במקום להגן עליהם עם נרטיב של תמימות, תקריות כאלה צריכות לאלץ התבוננות: **איזה סוג של הכשרה אידיאולוגית מוביל ילדים לקרוא ל אלימות אתנית במטוס מסחרי?** ומדוע השאלה הזו נחשבת פוגענית, אבל האשמת האנטישמיות השקרית לא?

מסקנה: זו הייתה מלחמה נרטיבית, לא רדיפה דתית

תקרית וולינג איירליינס אינה תעלומה - זו מחקר מקרה כיצד גורמים ותקשורת ציוניים מנצלים את האשמת האנטישמיות כדי להגן על עצמם מפני אחריות. ההפרות הבטיחותיות המתועדות, התגובה המידתית של הצוות ורשויות החוק, ומעצרו של מנהיג הקבוצה כולם מצביעים על כך שזו לא הייתה אפליה, אלא **התנהגות בלתי הולמת חמורה** - אולי בעלת אופי גזעני ופלילי.

מה שבא לאחר מכן היה עיוות מוכר: זעם ציוני מנותק מהראיות, שנפרס כדי למקד מחדש את הקורבנות היהודית ולדכא בדיקה.

אם האמת חשובה, עלינו להתנגד לאיזון כוזב. אם הצדק חשוב, עלינו לסרב להתייחס לעובדות ולבדיה כשוות. ואם אכפת לנו לסיים את האנטישמיות האמיתית והגזענות האמיתית, עלינו להתחיל בכך שנקרא לתקרית זו בשמה: **ניסיון להפוך אחריות לרדיפה באמצעות כוחה של מניפולציה נרטיבית.**